

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felső-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezésérüben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Kvóta a vármegyén*)

Hevesvármegye felirt az országgyűléshez a kvóta felemelése ellen, talán helyesebben azt lehetne mondani, hogy az eddigi kvóta fenntartása mellett, mert hisz magyar részről senkisésem buzgólkodott a felemelés mellett, inkább osztrák testvéreink eselekedtek ezt meg.

Ez a kérdés első pillanatra politikai kérdésnek látszik, pedig tulajdonképp nem az.

Az egész 67-iki kiegyezésnek van a napi politika felett álló egy nagy gondolata, és az: a hadügyekben és külügyekben tett közjogi engedmények fejében a nemzetnek olesóbbá tenni a hadügyi erőt és külügyi képviseletet, lehetővé tenni, hogy a magyar állam olesóbban nagyobb erővel léphessen fel nagyhatalomként kifelé, a hogy nem tehetné, hogyha önmagának kellene teljesen gondoskodni összes hadügyi és külügyi kiadásairól. De a politika felett álló nagy nemzeti gondolat abban nyer kifejezést, hogy ekként könnyebb legyen a nemzetnek pénzügyi és közgazdasági consolidatiója, hogy ekként könnyebb legyen a magyar közgazdaságnak a nagy Széchényi szerint kétségbeesítő elmaradottságából az európai színvonalra lépni.

Ez a nemzeti gondolat az, a mely a kiegyezés megalkotóját a haza bölesének díszes jelzőjével dícsőitette meg, és ez a nemzeti gondolat az, a mely képes a 67-iki kiegyezést olyan magaslatra emelni, a hol az elveszté a politikai karaktert, hol a becsület és hazafias törekvést minden magyar ember elismeri és aláírja.

A 67-iki kiegyezésnek nagy nemzeti vívmányai nem is maradtak el, a nemzet megerősödve bontakozott ki az ősiességéből, — fejlődöttségének, nagyságának oly megragadó életjeleit adta és adja az egész világ előtt, hogy a bámulat a tisztelettel egyesült, hogy a magyar nemzetnek életképességeért elismeréssel adózik.

*) Beküldötte egy ősmert publicistánk, ki a kvóta-kérdésnek a megyegyűlés előtti tárgyalása alkalmával saját nézetét fejté ki a vármegye politikai nyugalmának érdekében.

T A R C Z A.**Tündér száll a földre . . .**

Tündér száll a földre, tündér,
Fényes szárnyú angyal,
Koszorút köt s a ligetet
Beborítja lombbal.

Gyepet himez a kopáron,
Sivatag fényében.
Napba fénylő fényes szárnynyal
Suhán át az éren.

Tar mezőnek pástja újul,
Dalos enyhe szellő
Száll, száll, fénybe megfűrésztött
Illatot lehellő.

Száz virág nő száz virágon,
Tenger árja árad.
Illat tenger, rózsabokron
Rózsabokor támad.

Ha szomorú bánatos volt
A természet arca.
Hívós őszön a mosoly is
Dérre fagyott rajta.

Fagy felenged a kikelet
Enyhe mosolyában.
Tündér ajka, édes ajka
Felesókolja lágyan.

Édes esókra eloszolva
Bánata, boruja.
Piros lesz a bánatos arc,
Halavány arcz ujra.

Fényes szárnyu égi angyal.
Szállj le, szállj le hozzánk.
Szívünkbe is hozz tavaszt, hozz.
Sugárát árazd ránk.

És valljuk meg őszintén e rapid fejlődés viszont osztrák testvéreinkben, vagy mint a példaszó mondja, a német sógorban keltette fel az ambióiót, hogy magán, a maga terhén könyítsen, és a 30 év alatt a mülthoz képest megzimozódott Magyarországot több teher viselésre bírja.

Vajjon kihalt-e a nemzet kebeléből Deák szelleme, a mely a nemzeti nagy gondolatot; e kiegyezésben nemzeti erősbödésünkre szolgáló előnyöknek kivívását tűzte ki célpontul?

Nem halt ki! Még csak nem is alszik! Minden komoly tényező eddig azt bizonyította, hogy igenis a magyar nemzet komoly nemzeti érdekeiről meg nem feledkezik.

Magát Hevesvármegye feliratát és több törvényhatóság csatlakozását is a nemzeti gondoskodás, hazafias aggodalom kifejezésének találom, annál is inkább, mert osztrák testvéreink nagyon is hangosan, nagyon is magas C-ből énekelve állanak elő követeléseikkel.

Én tehát a feliratban nem látok politikát, sőt helytelennek tartanám annak tekinteni; *nem más az, mint nemzeti törekvés, a mely támogatja magát a kormányt is*, mert megkönnyíti helyzetét a német sógorral szemben, és *viszont az ellenzéknek kedvében jár*, midőn az azt hiszi, hogy a kormány minden áron emelni akarja a kvótát, és ebben meg kell akadályozni.

Maga az a tény, *hogy ez a mozgalom oly általános hatást képes előidézni, bizonyítja legjobban, hogy itt nem pártpolitikával állunk szemben, hanem nemzeti törekvéssel*, és ép azért meggyőződésem, hogy ez a kérdés nem igen alkalmas arra, hogy a szenvedélyeket felkorbácsolja, a pártokat szembeállítsa, a vármegye gyűlésébe a szenvedélyes pártpolitikát, hangos, éles politikai nyilatkozatokat vigyen be, hanem inkább arra való, hogy mindnyájan lelkesen kiáltsuk, adja Isten, a magyarok istene, hogy a magyar nemzet újra minél olesóbban váltsa meg nagyhatalmi állását, hogy annál jobban consolidálhassa magát pénzügyi- és közgazdasági téren.

Ha beszórt a föld határa
Rózsá — lombos ággal.
Hadd legyen a bohó sziv is
Tele ma, virággal.

Borsody Béla.

Carneval az Olymposon.

Irta: Dr. RUIK LÁSZLÓ.

A halhatatlan Olympos minden kapuja kitarult. Junó, a mogorva s szűies istennő megnyitotta selyemfüggönyös termeit, zárva csak a titkos homályu terem maradt, hol nem egyszer megszokta rázni a nagy Zeus halhatatlan fürteit, mikor rossz fát tett a tűzre.

Nagy vigságra készültek; már három hét óta főzik az ambroziát, sőtik a meliskai mézből készült mézeskalácsokat, s a legkülönfélébb nyalánkságait a halhatatlan gyomroknak, mert az istenek nagy gurmanok ám.

Mercurius elvitte minden istennek Zeus vizitkártyáját, melyen az aranytintával adja tudtára minden halhatatlannak kegyes meghívását.

Ragyogott, fénylett minden. Junó is fehér kötényt kötött s szinte kipirultak kövér orcái a nagy sürgésforgásban. Takaros menyecske volt, az bizonyos. Karján fel volt tűzve a vizitke ujja, nyakán se volt kendő, apró lábaeszkait virággal himzett papucsok fedték el nem egészen jól. Szóval Junó háziasszony volt. Zeus, a nagyisten, Ganymedes szolgálójával járt a mélységes pincékben; hosszú lopójával bele-belenyult a világteremtése előtt szűrt borokba s hosszú, vékony nyaku üvegekbe huzta le. Egy-egy huzás után mindig kóstolt egy serlegecskével belőle. A szűrés vége felé már annyira bejelkóstolt a borba, hogy többet töltött az üveg mellé, mint bele. Sebaj, még akkor nem félt az öreg a filloxerától. Hatalmas kedve kerekedett Zeus urnak s mindjárt ott, a pincze-gádorban eljárta a Pán-kettőt (à la Kállay-kettős). Ganymedest komámnak, kollegának szólította, s üde orvácakjára ugyanesak nagy esőkokat czuppantott.

— Hej, — szólt — Ganymedes kollegám, aztán okosan csinálj a lakoma alatt mindent, mert . . . Hohó, most jut eszembe, melyik tógátat készítetted ki? Tudod,

A nemzeti felbuzdulás egy részről, a törekvés szomszédainknál más részről, majd csak megtalálja az egyensúlyt az igazság mérlegében.

A Rimaszombatban, 1897. évi márczius hó 27. és 28. napjain tartandó vármegyei bizottsági tavaszi közgyűlés

tárgysorozata:

1. Alispáni jelentés a vármegyei közigazgatás állapotáról.
2. Kubinyi Andor orsz. képviselőnek viselt főszolgabírói állásáról való lemondása és ennek következtében megüresedett rimaszombati j. b. főszolgabírói tisztii állásnak, valamint ezen választás folytán üresedésbe jöhető szolgabírói, esetleg aljegyzői állásoknak választás utjánii betöltése.
3. Gömör Olivér szolgabírónak ezen tisztii állásáról való leköszönése és ezen állásnak rendszerinti választás utjánii leendő betöltése.
4. Az 1896. évi házipénztárnak megvizsgálása.
5. A vármegyei kezelés alatt álló összes pénztárak és alapok mult évi kezeléséről összeállított számadási főkimutatásoknak tárgyalása.
6. Mariássy Andor biz. tag felelőzése a Kubinyi Andor nyugdíjazása tárgyában hozott kezelőválasztmányii határozat ellen.
7. Belügyminiszteri rendelet a tervezett vármegyei új székház fölépítéséhez szükséges Jellinek-féle teleknek kisajátítás utjánii megszerzése tárgyában.
8. Belügyminiszteri rendelet a vármegyei községek építkezési szabályrendelete tárgyában.
9. Belügyminiszteri rendelet a Rozsnyó város közterén levő torony harangjainak használata tárgyában.
10. Belügyminiszteri rendelet a vármegyei könyvelő fizetésének 100 frttal való felemelése tárgyában.
11. Belügyminiszteri rendelet kiszolgált katonai altiszteknek polgári alkalmazása tárgyában.
12. Kereskedelmi miniszteri rendelet a rimaszombati agyagipar tanműhely tárgyában.
13. Vallás- és közoktatásügyi miniszteri rendelet a millenniumi ünnepségek megőrkítése tárgyában.
14. Vallás- és közoktatásügyi miniszteri rendelet a nagyroczcei felosztott szláv gymnásium ügyére vonatkozó elszámolás jóváhagyása tárgyában.
15. Földmívelésügyi miniszteri rendelet a Pelsücz község és az ottani urbéresek erdejében kezelése tárgyában.
16. Heves- és Fehér vármegyék községének felirata a kvóta felemelése ellen.

csak a legcsinosabbat kell, mert Vénus istenasszony is itt lesz . . . érted-e? . . . A többit sugva mondta Ganymedesnek, mire az isten pohárnok fölig pirult.

. . . Ha lett volna már akkor Krupp vagy Uchacius ágyu, akkor biztosan elsütnek vagy ezret az isteni vendégség reggelén, — így azonban csak Jupiter atya dördített vagy kettőt mennyei puskájával. De ez aztán dörgés volt! Az Olympos tetejétől aljáig megrendült.

A lakoma megkezdődött. Hosszu asztalok mellé telepedtek a halhatatlan istenek és istennők. Természetes, hogy nem olyan közönséges módon ettek ezek, mint a halandó emberek. Különös módon ment minden, de hiszen: quod licet Jovi, non licet bovi, — nem lehet hát csodálkozni.

Egy tücsök-isten élesen prűpögve ugrott Zeus istennek vállára. A nagy Zeus észre sem vette, pedig ugyanesak erősen prűpölte: Hej! nagy Zeus komám, hát nekünk mit készítetted erre a híres lakomára?

Minerva, a böleseség istennője, nagyon helyesen gondolta, hogy még sem illik így neveltségessé tenni a nagy Zeust, mert a legtöbb isten s istennő már alig bírta elfojtani a hahotát, — vállán ülő baglyának megsugta, hogy . . . de fürgébb volt a kis Amor isten s nyilával pompásan lelőtte a tücsköt. Természetesen nem halt meg, mert hiszen halhatatlan vala.

Pán az egészből nem vett észre semmit, erős gesztusok között magyarázott valamit Jupiternek.

A nagy Jupiter halhatatlan gondör fürteit simitgatta s nagyon keveset látszott törődni a Pán kollegája beszédjével, de annál inkább figyelemmel kísérte Vénus istennőt.

Pán épen ahhoz a periodushoz ért, hogy: no Jupiter, a Mercuriusodat, te ugyan keveset törődöl a világgal; mikor Jupiter így szólt Pánhoz: Pán kollegám, nemde takaros egy fehéreseléd ez a Vénus? A nagy Pán megszegyenülve hallgatott el.

— Bocsáss meg, — szólt Jupiterhez, — de látom, hogy te mégis csak szoktál okosat mondani. Nyomban odaintette Ganymedest, hogy az isteni pincze finom nektárjából töltse tele a serlegeket.

Pán és Jupiter vigan koccezintottak. Pán az t hitto,

17. Zemplén vármegye felirata egy magyar gör. kath. püspökség felállítását iránt.
18. Szabolcs- és Vasvármegyek felirata a közigazgatás helyes kezelésének biztosítása és a megye alkalmazottak illetményeinek rendezése érdekében.
19. Nyitra vármegye közönségének felirata a közegészségügyi államosítása tárgyában.
20. Baranya vármegye felirata az 1884. évi XVII. t.-cz módosítása tárgyában.
21. Szabolcsvármegye közönségének felirata az államvasutakon való kedvezményes utazás előnyeinek kiterjesztése tárgyában.
22. Átspáni jelentés a megyei pénztárak időszaki vizsgálatának eredményéről.
23. Átspáni határozat a loállomány tavaszi vizsgálatának elrendelése tárgyában.
24. Átspáni határozat K.-H.-Várallya és Hosszurút községekben fellépett hólyagos himlő tárgyában.
25. Bizottsági jelentés a vármegyei alkalmazottakat megillető napi és fuvardíj illetmények tervezete tárgyában.
26. Bizottsági jelentés a községi közdüllő és közlekedési utak törzkönyvezése iránt készített szabályrendelete tárgyában.
27. Az Erdélyrészi Kárpátgyűlés felirata az ifjúsági turistakodás érdekében.
28. Országos magyar bányászati és kohászati egyesület köszönet levele.
29. Tell Vilmos beadványa régi pénzügyjteményének a megyei muzeum javára tett ajándékozásáról.
30. Főszolgabírói jelentés a harkács-sánkfalvi mészbor és só kiszolgáltatása tárgyában hozott községi képviselő-testületi határozatokra vonatkozólag.
31. Főszolgabírói jelentés a néhai Prunyi Vilmos volt kokovai jegyző fizetés rendezése ügyében.
32. Főszolgabírói előterjesztés a Vernár községben rendszeresítendő rendőri közeg javadalmasítása tárgyában.
33. Főszolgabírói előterjesztés a Páskaháza és Pelszűz községek között létrejött adás-vétel ügyében.
34. Főszolgabírói jelentés Lunter József kölesön ügyében beadott kérvény érdemében.
35. Kir. államépítészeti kivatal véleményes jelentése a gombaszög-szilicei utvonat számadási iratainak megvizsgálása tárgyában.
36. Vernár községének Szepesvármegyéhez való esatolása iránt beadott kérvény.
37. Tamásfalai körjegyző kérvénye az országos jegyzői congressus alkalmával előállított költségeinek részbeni megtérítése iránt.
38. Barka, Lueska és Kovácsvágás községek képviselőtestületeinek határozatai a körjegyző részére adott millenniumi segély tárgyában.
39. Szilice község kérvénye egy utóri állásnak rendszeresítése iránt.
40. Nagyroze város előterjesztése a város tulajdonát képező 33.500 frt tőkének, az ottani takarékpénztárnál leendő elhelyezése tárgyában.
41. Dobsina város határozata a rendszeresítendő egy második erdési állás tárgyában.
42. Péterfala község 1897. évi pótköltségelőirányzata.
43. Menyhárd Sándor dusai körjegyző felelőszó a 11236. sz. végzés ellen.
44. Szentmiklóssy István felelőszó a bejei vályogvető hely megvétele tárgyában hozott községi képviselő-testületi határozat ellen.
45. Ügyészi vélemény a putnoki ált. temetkezési egyesület alapszabályai tárgyában.
46. Számvetés előterjesztés Klenőz község mezőrendőri költségvetése tárgyában.
47. Heinzelmann Alfréd nemesi oklevelének kihirdetése.
48. Bornstein Betti születésnői oklevelének kihirdetése.
49. Rimaszombati takarékpénztár 20 frt adománya a nemzeti pénztár javára.
50. Bronts István és társai felelőszó Susa község képviselőtestületének folyó évi január 29-én hozott határozata ellen.
51. A vármegyei községek költségvetéseinek és

zársumadásainak jóváhagyása értelmében előterjesztett számvetésről jelentés

52. Több rendbeli — a vármegyei gyógyalaphól előlegezett — vagyontalanság okából behajthatlan körházi ápolási költségek törlesbe hozatala.

Ezekon kívül még a közgyűlés határnapjág beérkezendő s közgyűlési elintéztést igénylő egyéb ügyek.

Közigazdaság.

Nehány szó az árpatermesztésről műtrágyák alkalmazásával.

Árpa kivételünk az utóbbi években, különösen pedig a folyó évben óriási lendületet vett, s különösen a sör-árpat nemcsak hogy nagyon keresik a külföld részére, de igen jól is fizetik azt. Fenntartandó ezen most szerzett összeköttetéseket, bizonyára törekvése lesz minden gazdának nemcsak több árpat termesztési a rendelkezésére álló területen, s ebből a ezből sokan fogják a műtrágyák használatát is megkísérteni. Az eredmények azonban, melyek e téren műtrágyával ez ideig elértettek, oly változók, hogy azokból az, a ki a műtrágyázási kísérletezések kezdetén áll, alig ha képes eligazodni, azért szolgáltatást vélek tenni a gazdaközönségnek, midőn ez irányban egy és más utbaigazítást adok a következőkben.

A kísérletezők egy része ugyanis az árpat oly növénynek tartja, mely a mesterséges trágyát egyáltalán nem hálálja meg; egy másik a nitrogén trágyák mellett szólal fel; a harmadik a foszfordus trágyákkal vél a termelés terén jobb eredményeket elérni és így tovább a hány kísérletező. Annyi vélemény. Miután pedig a nézeteknek ily elágazása nagyban hozzájárul ahhoz, hogy a mesterséges trágyafélék alkalmazása iránti ellenszenv mindinkább erős gyökert verjen, úgy vélem, nem teljesíték felesleges munkát, midőn alábbiakban röviden összefoglalom azon eredményeket, melyeket részint magam tapasztaltam, részint szaktársaim a végzett trágyázási kísérletek alapján elérték.

Mielőtt árpák műtrágyázásánál az alkalmazandó műtrágya minősége felett döntenénk, azon általános szabályokon kívül, melyek a műtrágyák sikerrel való használhatóságát feltételezik, tisztában kell lennünk az iránt, hogy vajjon: árpa termelésünknek mi a célja?

Oly árpat akarunk-e termelni, mely a sörgyárosoknak, vagy olyant mely a szeszgyárosoknak fogja felhasználandó nyers anyagát képezni, vagy végül olyant, melyet saját gazdaságunkban, vagy piacon mint takarmányárpat akarunk értékesíteni?

Erre ügyelni feltétlenül szükséges, mert kell, hogy árpatermesztésünk, a különböző termelési célokhoz képest eltérő szabályok, elvek alapján üzssek.

A sörgyárosok oly árpat keresnek, melyben a protein mennyisége lehetőleg esekély, mert a protein mennyiségével összefüggésben áll az árpa lisztessége. Önként érthető tehát, hogy sörárpa termelésénél távol kell tartani mindazon tényező közreműködést, mely a protein-tartalom mennyiségének emelkedésére befolyást gyakorol. E tényező egyike a nitrogén mennyiségének szaporítása. Nyujtsuk mi a nitrogént akár istálló trágyában, akár műtrágyában, az: a sörárpa minőségének ártalmára lesz.

A szesz és takarmányárpa iránt a dolog megfordítva áll. A protein tartalom emelkedése itt csak előny, s ez okból ezt előidézni érdekünkben áll, annyival is inkább, mert a nitrogén trágya alkalmazásával a minőség változása kívül a mennyiség is módosul a termés eredmény javára.

Eltekintve tehát, minden egyéb körülménytől, mely a műtrágyák alkalmazhatóságát indokolta vagy indokolatlanná teszi, kizárólag az egy körülményből kifolyólag, hogy a jó sörárpanak proteinszegénynek kell lenni, kimondhatjuk, hogy sörárpa alá nitrogén nem való.

Szeszárpa és takarmányárpa alá használhatjuk, de csak mérsékelt mennyiségben, mert ellenkező esetben nagyon buján fejlődik, a buja fejlődést pedig gyakran megdülés, s leg többször késői érés követi, a mi pedig a mi szélsőséges elimánk alatt hátránnyal járhat. Ezen árpánál is helyesebb lesz foszfortrágyával keverve hasz-

nálni és pedig vagy ammon-szuperfoszfát alakjában kat. holdanként 200—250 kgot, vagy 200 kg. szuperfoszfátot és 50 kg. chilisátrómot.

A foszfortrágyát kalászosok alá egyáltalán használhatjuk, s azok egyedüli alkalmazása az árpánál is megengedhető, mert a minőségnek nem árt annyira. E tárgyak közül a szuperfoszfát és Thomas-salakkal tétettek érdemleges kísérletek, s ezek mindegyike kedvező eredményeket nyujtott, amennyiben egy a szem-termés, mint különösen a szalma termésben jelentékeny többlet érte el. Fontos különösen ez utóbbi jelenség, mert mint ismeretes, az árpa szalmája főképen takarmányozási célra használtatik.

A szuperfoszfátot árpa alá elhinthetjük akár ősszel, akár tavasszal, mert a végzett kísérletek alapján az elhíntés ideje a termésre befolyást nem gyakorol.

A Thomas-salakt ellenben árpa alá csak ősszel szórhatjuk ki, mert ez a trágya hosszabb időt igényel ahhoz, hogy hatását érvényre juttathassa, — lévén foszfortartalma vízben oldhatatlan.

A szuperfoszfátból kat. holdanként 100—150 kgot adhatunk, a Thomas-salakból 250—400 kgot.

Az árpa trágyázási kísérletekből kiténik, hogy a foszfortrágya némely esetben 4 métermázsát meghaladó szemtermés s 4—5 métermázsá szalmatermés többlet eredményezett.

A kálisók iránt az árpa teljesen hatástalan.
Gerböczy Géza, gazd. int. tanár.

Apoljuk jobban a réteket.

A mai melegezett gazdasági viszonyok mellett minden gazdának törekvése oda kell, hogy irányuljon, hogy talajának termőképességét minden irányban fokozza és pedig nem csupán szántóföldjeit kell javítania, de különösen kaszálóinak, réteinek termőképességét is. Mennél több takarmányt termeszünk, annál intenzívebben táplálhatjuk állatállományunkat, annál jobban értékesíthetjük azt.

Pedig a rétek országsterme meglehetősen el vannak hanyagolva; legtöbb helyt még boronát sem látnak azok, nemhogy megtrágyáztassanak, s innét van azután, hogy termés-átlagaink nem emelkednek, s hogy messze elmaradnak a nyugati államok termés-átlagaitól. Magyarország összes réteinek átlag termése 1883-ban hektáronként 24.12 métermázsá volt; a következő 10 év átlag termése 24.43 métermázsát tett ki, tehát 10 év alatt jőformán semmit sem változott. Ellenben 1893-ban 23.82, 1894-ben 22.99 métermázsá volt az átlagtermés, tehát az átlagtermést illetőleg is apadás mutatkozik; apadt azonban a rét-terület is az utóbbi 12 év alatt körülbelül 100.000 hektárral, s e tekintetben csupán az utóbbi 2—3 év alatt mutatkozik némi javulás. Az itteni átlagtermésekkel szemben Németország átlagtermése 32.1 mm. hektáronként, Franciaországé 27.97, sőt Horvát-Szlavonországé is 27.96 métermázsá volt hektáronként.

Mindaz onnét van, mert a rétek abszolote semmi-nemű ápolásban, a legtöbb helyt, nem részesülnek; évtizedek óta csak kaszáljuk azokat, anélkül, hogy a visszapotlására csak gondolnánk is, nagyon természetes tehát, hogy a föld csak kizsároltatik, termésátlaga nem emelkedhetik, hanem okvetetlenül apadni fog. Nem lesz tehát felesleges, ha most a tavasz kezdetén igen röviden rámutatunk, — épen állattenyésztésünk érdekében, — hogyan, miként kellene rétejüket ápolnunk, hogy termésátlagainkat fokozzuk.

Trágyázni kell a réteket is, hogy ez által pótoljuk azt, mit a növények a talajtól elvonnak. E-re a célra háromféle trágyát alkalmazhatunk, u. m. híg ürleket, komposztot, avagy Thomas-salakt. Ha elegendő trágyalé van, azzal öntözgessük meg rétejüket; helyesen cselekszünk, ha a megöntözés előtt hamut szórattunk el arra, s a rétet jól felboronáltatjuk. A trágyalét a fü igen buján fog nőni, hatása azonban a trágyalének hamar el fog enyészni. Egy-két kaszálásra van hatása, de azután nincs, mert egy része hamar felhasználtatik, más része a talaj mélyébe mosatik s így jőformán minden tavasszal megöntözendő volna vele a rét. — Kiténő trágyája a rétek a jó komposzt. Csak persze az a baj, hogy jó komposztot kevés gazda készít, mert biz az sok munká-

hogy Jupiter megbékítette, Jupiter meg, a mindent ismerő azt, hogy mindketten Vénus istennő egészségére isznak.

A nagyistenek arezára kiült a mindenható jókedv hajnali pirossága s vígan kocczintgattak tovább. Ganymedes ő isten-inassága alig győzte a sok töltötetést tizenkét nymphával, a hajnalékszerű fürgé leányokkal.

Apolló elővette aranyos hárfáját s Pyndaros egyik ódját kísérte gyönyörű énekével.

Ezután a Satyr kezdett szavalni. Horacius egyik szatirját szavalta el, mit az istenek s istennők nagy nevetéssel hallgattak; különösen akkor tört ki a jó kedv, mikor ezeket a szavakat szavalta:

... Nem hiszem ám el; mert tudom, hogy az istenek
Nagyon is csapodár csalfa életet élnek,
S a természetben bármi sok esoda eshet:
Nem győtri gond érte az isteneket.

A jókedv kulminált! Jupiter Venusznak udvarolt, de azért félszemmel Junóát kísérte figyelemmel, ki körül Mars csapta a szelét. Pán elővette hármás sipját s Terpsichorét mulattatta. Apolló lantján játszott egy szép nymfának. Minerva Vulkánt hecezelte, kifogásolta az Achilles paizsát; ráfogta, hogy nem ismeri a görög történelmet. Vulkán udvariasan esókölt kezét a szép, komoly istennőnek minden gáncsa után.

— Hallja maga Vulkán isten — szólt Minerva — én azt hiszem, hogy arra a pajzsra valami érdekesebbet kellett volna rákövécsolni, például, hogy miképen esett le egykor maga az Uranosból.

A szép istennő pajkos ötletén habotázott. Vulkán isten biezegő lábára mutatva mondá:

— Kegyelmes istennőm meg van már az örökítve én rajtam. Hanem magam is abban a meggyőződésben vagyok, hogy egyebet kellett volna rákövécsolni, például, mikor három istennő nagy Krétában nagy vitára kelt...

... Páris a szépség almáját azt hiszem nem kegyednek adta!

Az igaz, — felelte Minerva — hanem a szépség almát mégis csak Jupiter ur élvezi. Tromfot, tromffal vert vissza a szép istennő. Az isteni nyelveket megoldotta a nektár s el lehet gondolni, hogy nem kevés pletyka

került nyelvhegyre. Különösen Jupiter kalandjairól folyt a beszéd. Thetis a tenger istennője zöld hínárból font sléppjét félre rántva hamiskás hanglétessel sugta Heuba fülébe, hogy a nagy Jupiter mindig kozmás ambróziát kap, ha észre veszi Junó, hogy valahol elbotorkázott, mert Junó kardos feleség és nem engedi a maga jussát. Aztán, hogy Mars uram nagy bagoly és szarvakat hord, Venus meg egy kicsit teliesebben öltözködhették, mert a dicső Olymposon ugy sinec valami nagy kánikula.

Míg Thetis istenasszony így szapult a többit, addig Venus asszony azt a históriát mondta el, hogy Peleust hogyan eszálja Thetis; a többek közt kisütötte azt is, hogy Achilles nem a Peleus uram fia. Mert mit tudhatja azt Peleus, egy halandó, hogy Thetis mit csinál a tenger alatt s merre jár nympháival. Ugy kell neki, minek hagyta elesavartatni a fejét!

Junó meg Mars istent leczkértette, hogy annak az ilyen-olyan Aenasnak, a Vénus fiának segítet.

Mars szabadkozott, végre is beadta a derekát, mert — ugymond — Jupiter ő excellenciája Mercurius titkária utján ugyancsak erős hangu ukázal recesentett rá, s így nolens-volens segítenie kellett, mert hát tudhatja Junó kegyelmes asszonysága, hogy Jupiter ő istensége nagyon kedveli Venus önagságát. Méltóztatik emlékezni — folytatta beszédét Mars — azokra a kalandokra, miket az Olympos berkein kívül elkövetett?

— Emlékszem — mondta Juno szemérmesen.

— Hát azokra, a miket egyebekkel végig játszott?

— Még egyebekkel is? — Oh — folytassa kérem, kikkel!?

— Nos... hát Ióval, Kallistóval... oh kérem alásan ő kegyelme egy cseppet olyan ártatlan férfinak, mint Arethusa nőnek.

Ez a vallomása Marsnak ugy látszik egészen kien-gesztelte Junót, mert szívesen nyujtotta oáa fehér kacsókáit kézesókra. Ezeket Mars olyan hevesen ragadta meg, hogy Junó kénytelen volt halhatatlan „no-no” szavakat ejteni.

Mars egészen ellágyult. Elkezdett panaszkodni: Oh kedves, kegyes Junó, nincs szerencsétlenebb isten mint

én... szerencsétlen házasság életet élek... a nagy Jupiter megmondhatná mégis, hogy mit tesz.

— Mar az igaz, hogy skandalum, hanem kedves Mars menjünk inkább egy mellék szobába, mert itt sok kíváncsi szem néz ránk, ott majd jobban kibeszélhetjük egymás buját-baját.

És Junó istenasszony abba a terembe vezette, mely titkos homályu vala és zárt minden szem elől...

Az istenek és istennők ugyancsak belemelegedtek a szóbeszédbe, mert nem vették észre a két halhatatlan el-tűntet.

Bachus isten virágos kedvben volt, mosolyogva nézte Mercurius istent, ki a szép Herse nymphának udvarolt, át is szólt Orpheusnak, ki bánatosan verte a lantot s a mulandóságrol kántált: hej! Orpheus kollége soh' se busulj, igyal, borban a gond enyész! Apolló elővette hárfáját s pajzánul eljátszotta azt a dalt, mely Daphnéval volt szerelmét mondta el. Azután egy Centaur elszavalta hatalmas költeményét a lapithaiakkal való harezról, gyönyörűen festve a barcz borzalmait s az Othrys és Pelios erők égését. De szavalását be nem végezhette, mert szörnyű zaj hallatszott, mintha az ocean az éggel összezapott volna. Az istenek mind arra rohantak, honnan a zaj hallatszott.

Egy kis véletlen volt az egész. Deus Jupiter az isteni nektártól egy kicsit elázva, elég gondatlanul Vénus isten-asszonnyal egy kis bizalmas tereferére abba a bizonyos halhatatlan szobába ment, ahol Junó volt Marssal. A skandalum teljes lett! Jupiter Junót, Junó Jupiter szíta, hogy most is mit akart! Minerva lépett közbe s engesztelte ki a haragos párt ijletésképen tett megjegyzéssel, hogy most egyik sem vethet a másik szemére semmit.

Igy aztán a lakoma megint tovább folyt békén egészen kivilágos virradtig. Másnap a „Mennyei Híradó” ékes szavakkal írta le a fényes bankettet, mely „emelkedett szellemben folyt le s így az égiek békéje konsolidáltak mondható!”

val, sok utánjárással jár, s a körülötte végzendő munkákat apróra felszámítva, aligha nem drágább is mint a Thomas-salak, s ez az oka, hogy ma mindinkább ezt a foszfor-trágyát használják a rétek feljavítására, azért pedig, mert egyszerűen igen olcsó, a mennyiben waggon-számra véve métermázsája 250—300 fortha kerül, másrészt pedig, mert hatása 4—5 évre is kiterjed. A jól felboronált rétre kora tavasszal 3—4 métermázsát szokás belőle elhúzni; miként az eddig megejtett kísérletek bizonyítják, legtöbbször, már az első évben 100—1000 kílgrammal fokozza a termést, hasonlólag a következő években is.

Gondja legyen a gazdának arra is, hogy a vándurásokat széjjel hányassa, a tavaszi erős felboronálás után, — a mennyiben az előző évben a növényzet ritkás volt — kevés alkalmas magkeveréket szórasson el ott, a hol szükséges; árkolás által a vizet csapoltassa le, a mennyiben pedig réteje tulmedves, savanyu füveket termő volna, alagsővezéssel igyekezék azt megjavítani.

Egy kissé nagyobb gondozással réteink természet biztosan tokozhatjuk, a mi maga után vonja állatállományunk javulását, végeredményként pedig bevételünk fokozódását. K.

Előfizetési felhívás. Jelen számunk a jan.—márcz. évnegyedben utolsó lévén, tisztelettel felhívjuk lapunk olvasóit, eddigi előfizetőit és barátait, hogy az új évnegyedre előfizetéseiket megújítani, illetve lapunkra előfizetni s azt minél szélesebb körben terjeszteni sziveskedjenek.

Egyszermind tisztelettel kérjük mindazokat, kik az előfizetési díjjal hátralékban vannak, hogy azt minél előbb beküldeni sziveskedjenek.

Az előfizetési díjjak legcélszerűbben postalványon küldetők be a „Gömör-Kishont kiadóhivatala“ czimen (Pokorágyi-utca 1. sz.).

Az előfizetési díjak következők:

Negyedévre 2 korona.
Fél évre 4 korona.

Rimaszombat, 1897. márczius 25.

A „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala.

Hirek és vegyesek.

A rozsnyói püspök felszentelése. Dr. Ivánkovics János rozsnyói püspököt, a fővárosi lapok értesítése szerint, husvét másodnapján fogják felszentelni Kaloasán. A felszentelést Csaszka György érsek fogja végezni.

Kinevezés. Szolcsányi Gyula rimaszombati pénzügyigazgatósági segédtitkár a pénzügyminiszter a segésvári pénzügyigazgatósághoz pénzügyi titkárra nevezte ki.

Kaszinó estély. A helybeli kaszinó pompásnak ígérkező mulatságot rendez f. hó 27-ikén, melyre az előkészületek nagyban végzi egy lelkes gárda. Ezek az előkészületek pedig olyanok, a melyekkel minden irányban biztosítani igyekeznek a teljes sikert. Annymit már most eddigi nem kultivált szórakoztató élvezetekkel fogják mulattatni. Az estélyre vonatkozó meghívás, mely rendes távirat alakját viseli és pompás humorral van megfogalmazva, így szól: „Nagy szerencsétlenségtől menekülhet Ön meg, ha kedves családijával együtt megjelen a rimaszombati Kaszinónak 1897. évi márczius hó 27-én tartandó családi házi-estélyén. — De csak siessen, ne sokat tettelezzék, másképp baj lesz a Kréta körül. — Az európai egyensúly helyreállítása érdekében tudassa a családjabeli hölgyekkel is, hogy a garde-robe-ban ne igen törődjenek. Kapja magára mindenki a megszokott vizitruháját és csak sebtiben meneküljön hazulról, mert a keleti kérdést a mondott nap esti 9 órájától kezdve másnap hajnali 9 óráig okvetlenül meg kell oldani. A „Három Rózsa“ nagytermében lesz a blokad, ahol össze lehet ütni a bokát. A kis és nagy hatalmak koncertje pedig szemmel látható egyetértésben fog tündökölni, de csak úgy, ha a haza oltárára személyenkint mindenki leszur egy ezüst koronás obujst. — Szálem alejkum. Allah növeszse meg az Ön szakála árnyékát.“ — Ezt a kedélyes hangú meghívót — mint egy jóízű, családi színezetű estély kedvező előjelét — a meghívottak méltó rokonszervvel, sőt tetszéssel fogadták, jöllehet a túlbuzgó kézbesítő — félreértve a rendezőség utasítását — a sürgősnek vélt táviratot némelyeknek a késő esti órákban juttatta kezeikhez, s ez által többeknél nem kis riadalmat okozott. Azonban ezeknél is az első ijedség és bosszankodás mihamar mosolygásnak s annak az elhatározásnak adott helyet, hogy elégtételt vesznek magoknak a rendezésén az által, hogy ezt a kívánatosnak ígérkező mulatságot okvetlenül fölkeresik s így a közhangulatnak és közkíváncsnak megfelelő, e kaszinói estély — melynek szükségét közönségünk eddig is élénken érezte — sikere előre is biztosítottak mondható.

Kinevezés. A balassa-gyarmati m. kir. pénzügyigazgatóság Rőzey Zoltán dobsinai lakost, balassa-gyarmati kir. adóhivatalhoz dijas gyakornokká nevezte ki.

Eljegyzés. Neumann Mór kokovai kereskedő f. hó 18-ikán eljegyezte Seidner Margitot, Seidner Bernát kokovai faterlep-bérlő kedves leányát.

Püspök mint felolvasó. A fővárosi iparoskörnek f. hó 21-ike igen érdekes estélye volt. Ivánkovics János dr., rozsnyói püspök ült a kör felolvasó asztalához, hogy megtartsa alapos tanulmányra valló, széles tudással megírt felolvasását, ez alatt a czim alatt: „Az ipar és kereskedelem befolyása nemzeti művelődésünkre a XVI-ig század elejéig.“ Felolvasó az ősmagyarok nomád életének ismertetése után áttér az Anjouk korabeli kereskedelmi és ipari életünkre, s hosszasan tárgyalja az akkor alakult céhrendszereket, melyek magukba fogadva a városi polgárságot, a nemzet közérületének fejlesztésére erős befolyást gyakoroltak. Majd a nemesség hanyatlásáról szól, a középkorban teljesen éisatnyulva. léha életet élve, köztveit okozója lett az iparos osztály fellendülésének. Miután még néhány általános vonással jellemezte a polgári középosztályt, azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy a XIV.—XVI. századbeli városi pol-

gárság vetette meg a nemzeti műveltség alapját. — A közönség zajos tapsokkal jutalmazta az érdekes felolvasást. Ezután Ráth Károly a keresk. muzeum igazgatója megköszönte Ivánkovics püspöknek, hogy e szerény kört felolvasásával megtisztelte.

Virághullás. Nagy esapás érte a napokban Szakall Barna simonai földbirtokost egyetlen kis leánykájának, Laurának váratlan elhunytá által. — A kedves gyermek Miskolcra, a Tóth Pál-féle nevelőintézetben volt s pár nap előtt sarlachiba esett s a veszélyes betegség kioltotta zsenge életét. Egy egyszerű virágbimbó időelőtti elhervadása is lehangoltságot kelt lelkünkben, mennyivel inkább fáj az, midőn az élet tájáról látunk letörni egy nagy reményekre jogosító bimbót, s mily végtelen fájdalmat érezhetnek a szülők, kik gyermekük halála által boldogságuknak egyik támaszát veszítették el. Veszteségüket nem pótolja semmi, fájdalmukat nem oszthatja el az idő, legföljebb az égő fájdalom lángjait oltogathatja a részvét, mely a mélyen sujtott szülők iránt a jóbarátok és ismerősök széles körében nyilvánul. A kis Laura az angyalok közé emelkedett, az örök boldogság honába! Emléke élni fog szerettei szívében!

Megürült mandátum. Andrássy Géza gróf, a rozsnyói kerület országgyűlési képviselője, a fővárosi lapokban eléggé taglalt okokból mandátumáról lemondott. Valóban sajnáljuk, hogy a magyar törvényhozás képviselőháza ilyen kiváló férfiut veszt el a komoly munka teréről, — mi azonban azon reményünknek adunk kifejezést, hogy most már felszabadult tevékenységét a vármegyei ügyeinknek fokozódott mértékben fogja ajándékozni, és viszont, hogy nemsokára a törvényhozói testületben újból el fogja méltó helyét foglalni.

Az atleta-klub a múlt év december havában feloszlott és ezen alkalommal a klub akként határozott, hogy vagyonát a koresolya-egyesületnek adja át. Ezt a határozatot most a m. k. belügyminiszter is jóváhagyta.

Névestély. Sajó-Gömörön Szentiványi Miklós házánál fényes társaság gyűlt össze f. hó 18-án este az ép ott időző Szentiványi József tiszteletere, hogy a népszerű s közszeretettben álló férfiut nevenapja alkalmából üdvözölje. Ott volt az egész sajó-gömöri intelligencia s a vidékről is nagy számmal keresték föl. A városi dalkör testületileg jelent meg. A fényes vacsora alatt egymást érték a felköszöntők, nagyobb részben az ünnepeltre, de éltették Szentiványi Miklóst és Árpádot, Hevessy Bertalant és Mariássy Barnát, Törköly Jánost s másokat. A szép felköszöntők sorában nagy tetszést nyert Kálniczky Géza csinos verse, melyet egész terjedelmében közlünk:

Sajóvölgy költői itten az alkalom,
Mert Sajó-Gömörön van nagy sokadalom,
Mégváltozik a kis esendes város képe,
Ódagiul a környék egész uri népe
E nép türekeése az legyen szemlatomást
Hogy Józsi bátyánkra igyék majd áldomást,
Hogy neve napjára azt kifejezhesse:
Józsi bátyánkat az Uristen éltesse

A város költője tisztítja is lantját,
Az elavult műszert új hurrall húzza át;
Pal György úr penzeit azt a régi lantot,
Igaz érzéssel . . . de nehezen ad hangot,
Sajó-Gömörnél jobb bort természetű Beje,
A műsájának is nagyobb az ereje;
Igy hát Lengyel László üdvözöl beszéde,
Szébb rigmusban jön az ünnepelt elébe.

De a míg ők ketten abban versenyeznek,
Mily formát adjanak ékes üdvözlőnek;
Gömör s Beje megett maradjon Tornallya?
Szégyen lenne biz ez, akarki mint valjja,
Pegázusom bár nem telvér paripa,
Gyakorta megsántul, sok benne a liha;
Költőtársaim közt kirukkolok-még is,
Erre a névnapra verset mondok én is

Kedves Józsi bátyám, ép úgy tudja mint én,
Hogy a Kárpát táján és a Duna mentén,
Nagy Magyarországon azok száma tenger,
Aki azt gondolják, hogy nevők „nagy ember“.
Ott van mindjárt a sok nagy állást viselő,
Miniszter, főispán, a sok képviselő,
Féljegyő, bankár, királyi tanácsos,
Aki a kikötni nem igen tanácsos.

Elismerem azt, hogy érdemük temérdek,
De néha előlő önző magánérdek,
Nyilvánuljon az bár provisióképen,
Vagy mint viczinális kanyarogjon szépen,
Nem megyek tovább most e sikamlós térre,
Csak azt hozom ki mindebből végtére,
Hogy a rang magában közbecsület nem ad,
Csak ha önzetlenül szolgáljuk a hazát.

Liptóban a neve bár: „oszviezeni Pán“,
Nem volt Józsi bátyám sohasem főispán,
De az a tisztelet, a melyben részesül,
Kevés főispánnak jut osztályrészül.
Ott, hol ellenünk a tót az aknát ássa,
Józsi bátyámnak nagy s üdvös hivatása;
Vendégszeretettel megnyeri a tótot,
Gyűlöletet soknak kebeléből kioltott.

Ósi kastélya a magyarság végyára,
Szegénynek, gazdagnak a kapuja tárva
S hogyha nagy pánszláv is aki ott megfordul;
Magyarrá változik a jó magyar bortul.
Ha segíteni kell egyházat, iskolát,
Elmőzditani a hazának javát;
A jótékonyágban ritkán akad párja,
Önzetlenül áldoz közjó oltárára.

Aki szertelen dicsér jó izlés ellen vét,
Nem dicsérem tovább ismerjük jó szívet;
De még is elmondom itten a vers végén,
Egyik nagy érdemét miben látom még én.
Ezen nagy érdeme igy jön ki pár szóból:
„Gyógyhelyet varázsolat a esorbai tóból“
S az egész világról nézésére járnak,
Felső-Magyarország e legszebb távának.

Aki e esodás tő tükörébe nézett,
Elfogja valóját valami igézet;
Elbámulva áll meg ennyi szépség előtt;
Mohón szívja be a balsamos levegőt;
És legyen faneczia, német avagy angol,
Elragadtatásól a keble fellángol
S azt kiáltja mint én: bármiként beszéljen,
Hogy e tő gazdája még sokáig éljen!

Egy új pénzintézet. Városunkban, mint lapunk mai számának hírdetési rovataja is mutatja, egy új pénzintézet van alakulóban „Gömörmegyei Takarékpénztár és Hitelbank“ czimen, — sőt az alapítók f. évi márczius 23-án a „Három Rózsa“ nagytermében meg is tartották alakuló gyűlésüket, a melyen a részvényelírásai felhívást kibocsátották. A részvénytársaság 100.000 korona részvénytőke mellett alakult meg, és ennek beszerzése végett 1000 drb. 100 koronás részvényt boesát ki. Az aláírások csak f. évi április hó 5-ig eszközölhetők az alapítóknál, és ezen rövid idő csak ugy volt választható, hogy a részvénykibocsátás pillanatában 40.000 korona jegyezve lett. — Az érdeklődés ugy látszik szé-

les körbe terjed az új intézet iránt, mely kibocsátott programjában nagyon tárgyilagosan, és szépen nyilatkozik kifizetői céljairól; — a legszebb, hogy a meglevő két pénzintézettel szemben semmi ellenséges indulatot programjában ki nem fejez. — Az alapítók névsora különben kellő garancia arra, hogy az intézet hazafias, egészséges, és sok sikerrel járó irányban fog működni, pénzpiacunkat csak javítani és nem rongálni fogja. — Az új intézet részvényeseinek alakuló gyűlése f. évi április hó 28-án lesz, és működését a Deák Ferencz utca 5. szám alatt levő ház első emeletén május hó 1-én meg fogja kezdeni.

Helyreigazítás. Lapunk múlt számában a „vármegyei közgyűlés“ című hírünkben tévedésből azt írtuk, hogy Porubszky Lorének, a rimaszombati járás t. főszolgabírájának kevesebb szolgálati éve van, mint a főszolgabírói állásra vele szemben pályázó Mariássy Gyulának. E közlésünket a beszerzett adatok alapján akkép rektifikáljuk, hogy Porubszky Imre 1890. január 1-én választott meg szolgabírónak, Mariássy Gyula pedig 1890. augusztus hó 1-én, tehát 7 hónappal később.

Megüresedett körorvosi állás. A rimaszécsi egézségügyi kör orvosa: Dr. Molnár Ferencz, mint értesültünk, eddig viselt körorvosi tisztéről leköszönt. Lemondását e napokban jelentette be hivatalosan a rimaszécsi járás főszolgabírói hivatalnál.

Közgyűlések. A rimaszombati kerületi betegsegélyező pénztár f. évi mürezius hó 28-án délelőtti 1/2 10 órakor a városháza nagytermében tartja meg negyedik évi rendes közgyűlését, melyre az érdekl. munkaadókat és pénztári tagokat ez uton is meghívja az elnökség. — Ugyanaznap délután 3 órakor a „Három Rózsa“ nagytermében az ipartestület tartja évi rendes közgyűlését, melynek legérdekesebb tárgya lesz a három évre választandó új tisztikar és választmány megválasztása. — A rimaszombati általános temetkező-egyesület (VII-ik évi) rendes közgyűlését folyó évi április hó 4-én délelőtti 11 órakor a „Rimaszombati Polgári Olvasókör“ dísztermében tartja.

A sorozók Jolsván. A sorozó bizottság jolsvai működését kellemes események fűszerezték. Az igazi magyar vendégszeretet újabb jelét mutatta Jolsva város előjárósága, midőn a sorozó bizottságot mindjárt működése első napjain egy kedélyes ebédre meghívta, melyen a bizottságon kívül még a Jolsván állomásozó harmadik honvédszázalaj tisztikara is részt vett. Természetesen nem hiányoztak a sikerült felköszöntők sem. Az első Basildesz Gusztáv jolsvai polgármester tartotta; talpraesett, hazafias tőszájában lelkes szavakkal éltette a sorozó bizottságot, melynek egyik hivatása fiatalágunkat katonáká felavatni — a nyers anyagot megszerezni — kötelesege pedig — ezen nyers anyagot feldolgozni — ezen anyagból derék katonákat alkotni, hogy képesek legyenek szeretett királyunkat és drága hazánkat szükség esetén megvédeni, és hogy dicsőséget szerezzenek azon zászlónak, mely alá sorakoznak. Az általános lelkesült éljenzést lecsillapulása után szóltal föl Perjessy László nagy-rőzei igazgató, ki esengő hangon köszönte meg e szíves vendéglátást, és abbeli óhajának ad kifejezést, hogy Jolsva rendezett tanácsu város magyar hazafiságában és az evel járó erényekben találjon mindenütt hű követőkre, mert csak akkor nézhetünk bizalommal a jövő elébe, és akkor fogja kedves hazánk arany korszakát elérni. A kedélyes bankett esti 7 órakor ért véget.

Hirtelen halál. Andrejkovits Teréz napszámos, ki a mezei közkórházból hosszú betegség után néhány nappal ezelőtt boesátatott el, f. hó 20-ikán az utcán összerogyott s szörgyet halt: szélhűdés érte őt. Mondják, hogy egész éjjel pálinkát ivott, ugy hogy alig birt már a lábán állni. Valószínű, hogy a mértéktelen ivás ölte meg.

A dobsinai áll. és közs. polgári iskolák márczius hó 15-ét közösen rendezett szép ünnepélyvel ülték meg. A városi fogadó dísztermét a polgárság zsu-folásig megtöltötte és gyönyörködve hallgatta a két intézet ifjuságának lelkes, hazafias szavatait, szabatosan előadot karénekeit. Az ünnepély alkalmából a két polgáriskola ifjusága segélyzőegyesületei javára a következő kegyes, adakozások történtek: Eltscher Zsófia 15 kr. Gömörj Samuné 15 kr, Özv. Cundel Károlyné 40 kr, Gavlak Irma 16 kr, Többen 80 kr, Kaiser Lujza 20 kr, Znaesko Anna, Lelko Julia, Szabler Mária, Wagner Zsuzsanna, Lehoczky Mária, Gaál Zsuzsanna, Kovács András, Kaiser Károly, Raab Lotti, Krausz Suzsi, Kaiser Julia, Lengyel István, Galla József, Vozár András 10—10 kr. Stempel Berta, Kaiser Nelli, Liszonyiné, Ballás Irma, Szoyka Irma, Weisz Jeanette, Özv. Jex Károlyné, Burger Zsuzsanna, Szoyka Endréné (Zemplén), Szoyka Endre (Zemplén), Gömörj Györgyné, Sárkány Ilona, Fabry Erzsé, Láng Sándorné, Obrankovics Róbertné, Brinich Károlyné, Nehrer Anna, Kiszely József (Putnok), Fischerné, Ruffiny Jenőné, Szuszai Antal, Klauszmann Mátyásné, Csisko János, Gömörj Gusztáv, Szontagh Anna, Kiszely Rezsóné, Altstock Edéné, Dr. Schwirian János 50—50 kr. Sárkány Anna, Lingsch Károlyné (Betlér), Remenyik Berta, Balza Mária, Rozlozsnik Eszter, Sztankovics Samuné (F.-Sajó), Balászy Jánosné, Llentsh Dávidné, Nikl Gyuláné, Wappner Ferencz, Gang Mátyás 1—1 frt. Dr. Keilner Viktor 2 frtot, Összesen 31 frt 11 kr. — Szontagh Béla polgármester úr szíves volt az ünnepély céljaira a városi fogadó dísztermét ingyen átengedni és annak kifizetéséről gondoskodni. — Fogadják tanintézeteink ezen jötevői hálás köszönetünk nyilvánítását. Az áll. és közs. iskolák igazgatóságai.

Reisz József jöhírű divatúru kereskedőnk külföldi utjából megérkezett s a legújabb divatu külföldi és fővárosi újdonságokat hozta magával. A tavasz elején ajánljuk Reisz J. üzletét a n. é. közönség figyelmébe, hol legkényesebb igényeit is kielégítheti és pedig olcsóbb áron, mint a fővárosban.

Tavaszi divat. Hogy mily érdekes és sikkes lesz az idei tavaszi divat: látható Áts és Társai czég (Budapest, Szervita tér) női divatúru üzletében, melynek főnöke e napokban érkezett meg külföldi bevásárlási utjokról, beszerveve a legregebb lyoni selymeket, divatszöveteket, ereleti franczia és angol ruhamodelleket, valamint szebbnél szebb kész confectiokat u. m. gallérolakat, kabátokat, köpenyeket és az idén annyira kedvelt bolérokat (figaró). Ruhák confectioi párisi minták szerint a legszebb kivitelben készítettnek igen mérsékelt áron. Vidéki megrendelések kiváló gondnal eszközöltettek.

Ujdonságok tavaszi divatkelmekből nagy választékban érkeztek **Steinfeld és Fischer** czég szabóüzletébe **Miskolc**on. Szövetminták és divatképek kívánatra készséggel küldetnek. — Ugyanott **katonai egyenruhák** szabályszerűen és izlésteljesen készíttetnek. Mérték szerinti rendelések a rimaszombati országos vásárok alkalmával a „Három Rózsa” vendéglőben jutányos árak mellett elfogadhatnak nevezett czég által.

Sertésvész. A „Földmívelési Értesítő” hivatalos jelentése szerint vármegyénkben folyó hó 17-ikéig a sertésvész következő helységeiben pusztit: Alsó-Székely, Alsó-Pokorágy, Balogfalva, Barka, Czákó, Dernő, Dobóca, Felső-Báthya, Felső-Székely, Gacsalk, Gortva-Kistalud, Hanva, Horka, Huszó, Iványi, Jolész, Kun-Taploca, Lieze, Méhi, Murány-Hosszurét, Radnót, Rákos, Rimaszécs, Rimaszombat, Rudna, Simonyi, Tamási, Uzapanyit, Varbócz, Zadorháza, összesen 31 községben.

Felelős szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

Magán-hirdetések.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 fut 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes **Henneberg-selyem 35 krtól 14 fut 65 krig méterenként** sima, esikős, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabőr és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (es és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájczba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Kerestetik

azonnali belépésre egy okleveles vagy már vizsgaképes **segédjegyző,** esetleg a jegyzői pályára törekvő gyakornok, ki a középiskolák felső osztályait bevégezte. A sajátkezűleg írott és kellőleg okmányolt ajánlatok **f. év márczius hó végéig** alólirottához küldendők be, hol egyttal a feltételek iránt is lehet kérdezősködni.

Kokova, 1897. márczius 22-én.

Szentpétery Zoltán, jegyző.

Özv. KOVÁCS ZSIGMONDNÉ

czipész üzlete

RIMASZOMBAT, Főtér, saját ház.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség tudomására, hogy a **tavaszi idényre** óriási választéka érkezett meg raktáromra a **legkülönbözőbb divatos férfi-, női- és gyermeklábbelieknek,** — melyek közül különös említést érdemelnek a nagy kedveltség- és elterjedtségnek örvendő **sárga-bőr, lack- és evelastingból készülték.**

Továbbá nagy raktárt tartok a **saját műhelyemben készült,** — valamint **karlsbadi, bécsi, prágai és budapesti** mindentelje férfi-, női és gyermek-lábbeliekből is.

Mérték szerinti rendelések — kívánság szerint — pontosan, a legjobb anyagból, **jutányos áron** műhelyemben — egy kitűnő szabász felügyelete mellett — készíttetnek.

Ezek szerint azon kellemes helyzetben vagyok, hogy igen tisztelt vásárlóimat akár kész áruimmal, akár pedig megrendeléseikkel gyorsan, megelégedésre és jutányosan kielégíthetem.

Magamat és üzletemet a n. é. közönség megtisztelő jóakarataiba, ajánlva, maradtam Rimaszombat, 1897. márczius hó.

Kiváló tisztelettel

Özv. Kovács Zsigmondné.

1—*

RUMÁN PÁL PÉTER

KÉPFARAGÓ-MESTER

RIMASZOMBAT, Mező-utca 3. szám.

Elfogad mindennemű **fa-faragványokat, templomi berendezéseket, mint: oltárok, sző- és gyóntató-székeket; fegyver- és szarutartókat** vadászok részére; **butor- és épületfaragványokat** aszualosok részére, — valamint mind e szakmába vágó munkát izléses és stilszerű kivitelben.

Herczegi balogvári uradalom.

Eladó magvak:

Oberndorfi és olajbogyó répamag

1896. évi termés, fajtiszta, csiraképes, **kilogramma 22 kr.**

LUCZERNA-MAG

1896. évi termés, tiszta, arankamentes, csiraképes, fajtiszta, **kilogramma 40 kr.**

Megtekinthetők: **Pusztá-Csobánka** (Gömör m.), vasuti állomás: **Rimaszécs.**

Közelebbi felvilágosítást nyerhetni a hercegi uradalom **rimaszécsi tisztartói hivatalánál.**

5—*

GÖMÖRMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR és HITELBANK RIMASZOMBAT.

ALÁÍRÁSI FELHÍVÁS!

Tervezet.

Mi alulírottak, vármegyénk és székvárosunk közigazdasági érdekei által vezetettve, a közügyeknek használni óhajtván, itt Rimaszombatban, névre szóló részvényeken alapuló pénztintézetet létesítünk.

A vállalat czíme „**Gömörmegyei Takarékpénztár és Hitelbank**“.

A részvénytársaság határozatlan időtartamra alakul meg, és czélját a közigazdasági érdekek általános meleg felkarolása, köztük az ipar és kereskedelem fejlesztése és a kettőnek alapul szolgáló mezőgazdaság okszerű támogatása pénzügyi és hitelügyi eszközökkel, kivált pedig munkálkodásunk fejlődöttebb stadiumában ipari és mezőgazdasági vállalatok alapítása által.

Az **alaptőke** nagysága **100.000 koronában** állapittatik meg, melynek beszerzése végett **1000 darab** névre szóló, 100 koronás névértékű részvény bocsájttatik ki.

A részvénytőkére az aláírások a mai napon megkezdetnek és a **jegyzés záridejéül 1897. évi április hó 5-ike** állapittatik meg.

A kereskedelmi törvény 151. §-a értelmében és a 153. §. joghatályával az aláírás alkalmával minden aláírt részvény után 10%, azaz a 100 koronás részvények után darabonként 10 korona azonnal lefizetendő, az aláírási felhívás letéteményesénél, kiszolgáltatandó elismervény ellenében. A részvénytőke további 20%-a pedig 1897. évi április hó 20-áig bezárólag, a meghatározandó pénztári irodában lesz befizetendő.

A további befizetések összegét, idejét és helyét az alapszabályszerű megalakulás után az igazgatóság fogja meghatározni.

Az eszközölt befizetésekért az alapítók a kereskedelmi törvény 153. §-a értelmében az aláíróknak vagy ezek jogutódainak egyetemleges felelősséggel tartoznak mindaddig, míg ez alól a közgyűlés határozata folytán fel nem oldatnak.

A részvények túljegyzése esetére alapítók fentartják maguknak a jogot, hogy egyhangulag vagy szótöbbséggel szabadon, de méltányosan választanak a felett, hogy a részvényaláírásból ki részéről mennyit fogadnak el; az alapítók részvényjegyzése azonban reduktio alá nem esik.

A létesítendő pénztintézet ügyeit 11 tagból álló igazgatóság, beleértve ezen számba a vezérigazgatót is, egy 40 tagból álló választmány és 5 tagu felügyelő-bizottság által kívánjuk vezetni.

Az igazgatóság tagjai közül 8-at, beleértve a vezérigazgatót is, a kereskedelmi törvény 183. §-a alapján az első három üzleti évre egyhangulag, esetleg szótöbbséggel az alapítók nevezik ki, míg az igazgatóság 3 tagját az alakuló közgyűlés szabadon választhatja.

A részvényesek Rimaszombatban, 1897. április hó 28-án a Három Rózsa nagytermében tartandó alakuló közgyűlésre a helyi lapokban közzéteendő egyszeri hirdetmény útján fognak meghívotni.

Részvényjegyzések az alanti alapítók bármelyikénél eszközölhetők.

Midőn végül megjegyezzük, hogy üzletkörünket a modern pénztintézeti összes ügyletekre kiterjesztjük, egyttal azon meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy habár nem járultunk a nagyközönség elé hangzatos ígéretekkel, mégis a mily erős és megingathatatlan elhatározással léptünk az új pénztintézet megalapításának útjára, ép oly odaadó buzgalommal, a szellemi és anyagi erők életképes felhalmozása által fogunk oda törekedni, hogy a közigazdasági érdekek meleg istápolása, a hitelügyeknek minden melléktekinetektől menten való lelkiismeretes felkarolása, ruganyos üzleti és pénzügyi szellem, becsületes, tisztos és hazafias eljárás, kitaró munkásság által a közbizalmat minél teljesebb mértékben megnyerjük, eszméinket, törekvéseinket és kitűzött czélunkat diadalra juttassuk.

Hazafias ügyünket a nagyérdemű közönség lelkes támogatásába ajánlva, maradunk

Rimaszombatban, 1897. évi márczius hó 23-án

hazafias üdvözléttel és tisztelettel az alapítók:

Ragályi Géza,
vármegyei főpénztárnok Rimaszombat.

Fáy Viktor,
földbirtokos Bodollón.

Boczkó Dániel,
magán főhivatalnok Salgó-Tarján.

Burszky Sámuel,
magánzó Rimaszombatban.

Verbjár Péter,
plebános Rimaszombatban.

Kalocsay Gyula,
építész Rimaszombatban.

Baloghy Endre,
ügyvéd Rimaszombatban.

Stolcz Márton,
kereskedő Rimaszombatban.

Stolcz Zsigmond,
iparos Rimaszombatban.

Molnár Lajos,
földbirtokos Tamásfalán.

Dr. Szeless Ödön,
ügyvéd Rimaszombatban.

Krcs József,
zenetanár Rimaszombatban.

Benyó László,
iparos Rimaszombatban.

Mariássy László,
vm. árvászéki ülnök Rszombatban.

Dr. Fodor Béla,
orvos Rimaszombatban.

Jellinek Bertalan,
kereskedő Rimaszombatban.

Rentka János,
kereskedő Rimaszombatban.

Koreny Pál,
iparos Rimaszombatban.

Draskóczy László,
főszolgabíró és földbirtokos Feleden.

Dr. Cziner Miksa,
ügyvéd Rimaszombatban.

Hollósy József,
nagyiparos Rimaszombatban.

Kohn Sámuel,
magánzó Rimaszombatban.